

28. cezročná nedeľa (Múdr 7, 7-11)

S MÚDROŠŤOU MI PRIŠLI VŠETKY DOBRÁ

Keby nám horel dom, čo by sme zachraňovali ako prvé: vkladnú knižku alebo knihu?... Starozákonný spisovateľ hovorí, že múdrosť nemožno porovnať s nijakým iným bohatstvom zeme: kráľovské žezlá, mocnárské tróny, majetok, drahokamy a zlato sú pri nej iba špinavým blatom. Ba múdrosť je kladená nad zdravie. Prečo je tomu tak? Svätopisec to naznačuje vetou: S ňou mi prišli všetky ostatné dobrá (porov. Múdr 7, 7-11). Áno, kto ma múdrosť, tomu sa rozmnožujú aj iné dobrá. Zo života poznáme mnoho prípadov, keď človek, ktorý bol spočiatku chudobný, svojím múdрым životom zbohatol. A naopak, koľkí boháči vyšli na mizinu; a to práve pre svoju nerozumnosť!

V čom spočíva múdrosť? Vo vzdelaní, v poznaní množstva informácií, v diplome, v tituloch? V tom určite nie! Sväté Písmo vyjadruje v jednej vete tajomstvo múdrosti takto: „Najkrajšia múdrosť je milovať Boha“ (Sir 1, 14). Kto miluje Boha, ten je skutočne múdry človek. Kto túži nadovšetko po Bohu, po osobnom vzťahu k nemu, po láske k nemu: po láske, pred ktorou nemá prednosť žiadna iná láska - k nikomu a k ničomu inému – ten je ozaj múdry človek. V ľudských dejinách si mnohí už nejdenný krát mysleli, že na to, aby sa mal človek lepšie, aby sa stal lepším, že stačí vzdelanie, výchova k pravým ľudským hodnotám, k pravému humanizmu. Vždy sa takéto presvedčenie nakoniec ukázalo ako omyl, za ktorý človek draho zaplatil. Pre ľudské blaho – blaho v tom najširšom a najpôvodnejšom zmysle slova – je najdôležitejší osobný vzťah k Bohu.

V živote človeka je rozhodujúce stretnutie sa so živým Bohom, ktorý sa zjavil v Ježišovi Kristovi. O tom hovorí evanjelium tejto nedele (Mk 10, 17-30). Bohatému mladíkovi chýba ešte čosi podstatné, aby bol ozaj bohatý: úplná sloboda pre nadviazanie osobného vzťahu s Bohom – sloboda pre nadviazanie ničím nerušeného láskyplného vzťahu k Bohu.

Najkrajšou múdrosťou je milovať Boha. Po tejto múdrosti máme túžiť, o túto múdrosť máme prosiť, o takúto múdrosť sa máme namáhať. Zamyslime sa v tomto kontexte nad týmto rozhovorom: Muž hovorí svojej manželke: „Vieš čom, miláčik? Budem ťažko pracovať a jedného dňa budeme bohatí.“ Manželka mu však na to odpovedá takto: „Už sme bohatí, najdrahší môj. Máme seba navzájom. Možno budeme mať niekedy aj peniaze.“... Či sa nepodobáme viac tomu mužovi? Či sa aj mi nenamáhamo viac pracovať, zarábať peniaze apod.? - čo prirodzene samo o sebe nie je zlé. Zlé a chybné je len to presvedčenie, keď si myslíme, že toto nás urobí bohatými. My si máme skôr

osvojovať múdrosť jeho ženy, ktorá si uvedomuje, kde je skutočné bohatstvo – v ich spoločnej láske, v ich spoločnom vzťahu, v ich vzájomnom nedeliteľnom spoločenstve. Ak toto majú, potom nejaký hmotný nedostatok nie je ničiteľom ich životného šťastia. A je celkom možné, že k tejto láske budú pridané i nejaké tie potrebné peniaze. Ak to premietneme do duchovnej roviny, tak potom to znamená to, o čom dnes hovoríme: najskôr sa treba starať o pevné budovanie nášho vzťahu s Bohom. Ak bude tento náš základný vzťah v poriadku, Boh nás môže požehnať – ak to uzná za dobré pre nás – aj nejakým tým majetkom navyše.

Nuž, usilujme sa o onú „najkrajšiu múdrosť“, ktorou je láska k Bohu. S ňou nám prídu všetky ostatné dobrá.